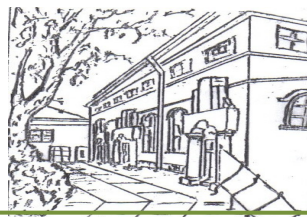

Biserica Creștină Baptistă „Golgota”
Șos. Nicolae Titulescu, Nr. 56 A
Sect.1, București

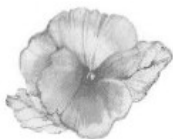
Nr. 36

Iunie 2008

*„Dumnezeul
nădejzii să vă umple de toată bucuria și pacea,
pe care o dă credința, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt,
să fiți tari în nădejde!”*

Romani 15:13

IERTAREA

“Eu, Eu îți șterg fărâdelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale...” (Isaia 43:25).

Când Dumnezeu iartă, El și uită. De necrezut, imposibil de înțeles, chiar aparent irațional: Dumnezeu să nu-și mai aducă aminte de ceva! Dar așa este atunci când Dumnezeu iartă.

Henry Ward Beecher, un predicator baptist de renume, din generațiile trecute, spunea că atunci când spunem (așa cum deseori spunem) că *“Iert, dar nu pot să uit!”*, de fapt spunem *“Eu nu pot să iert...”*.

Știm că iertarea este o condiție normală a vieții unui credincios al Domnului. Ne rugăm în fiecare zi, *“și ne iartă nouă greșelile noastre, după cum și noi iertăm greșiților noștri...”* Dar ne-am făcut un raționament foarte periculos. Anume, să iertăm cu rezerve, cu condiții. Iertăm, dar păstrăm albumul urât cu fotografiile vechi, și nu e bine. Apostolul Pavel ne cere un lucru greu: *“ierțați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos”* (Efeseni 4:32).

Cum ne-a iertat Dumnezeu pe noi? În Isaia este scris: *“Eu, Eu îți șterg fărâdelegile, pentru Mine, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatele tale...”*

Nimeni nu merită iertarea din partea lui Dumnezeu. Și El spune, *“îți șterg fărâdelegile, pentru Mine”*. Nu spune, *“îți șterg fărâdelegile pentru tine”*, din cauza ta, din cauza faptelor tale. Nu, ci *“pentru Mine”* - El ne iartă fiindcă El este bun, Îi place să dea iertarea, și în Hristos și-a împlinit dorința ca toți să vină la mântuirea prin Fiul Său, și oricine crede în El să aibă viață veșnică.

Să luăm pilda de iertare a Domnului Isus, și să ne iertăm unii pe alții!

Când cineva este dator cu o sumă de bani, și este iertat, datoria este ștearsă. Suma aceea de bani, ca datorie, nu mai există. Pe chitanță a fost scris, *“ACHITAT”*. Datoria nu este pusă în ramă, ca să-și mai aducă aminte cineva de ea. Este ruptă, este arsă. Bonul de plată care stătea împotriva noastră a fost distrus, scrie apostolul Pavel la Coloseni 2:14: *“A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce.”*

Zapisul a fost nimicit! Slavă Domnului!

Doamne Isuse, dă-ne și nouă harul iertării: Să iertăm și noi ca Tine. Și ajută-ne să trăim în harul iertării: Să trăim prin Tine, în dragostea Ta!

Valentin Popovici

A 11-A PORUNCA

*Ascultă privește și taci!...
Ascultă, să-nveți să vorbești,
Privește, să-nveți să clădești.
Și taci, să-nțelegi ce să faci.
Ascultă , privește și taci!*

*Când simți că păcatul te paște
Și glasul sirenei te fură,
Tu pune-ți lacăt la gură
Și-mploră doar Sfintele Paște
Când simți că păcatul te paște!*

*Când simți că dușmanul te-nvinge,
Smulgându-ți din suflet credința,
Așteaptă-ți tăcut biruința
Și candela minții nu-ți stinge
Când simți că dușmanul te-nvinge.*

*Când brațele-ncep să te doară,
De teamă să nu-mbătrânești
Rămâi tot cel care ești.
Aceași piatră de moară
Când brațele-ncep să te doară!*

*Iar când cu ochii spre cer,
Te-ntrebi ce-ai putea să mai faci
Ascultă, privește și taci!...
Din brațe fă-ți aripi de fier
Și zboară cu ele spre cer!...*

Ion Minulescu

SA ÎMPLINIM CUVÂNTUL

...Cum să cântăm noi cântările Domnului pe un pământ străin?

Psalmul 137 (1-4)

- Pe malurile râurilor Babilonului, ședeam jos și plângeam, când ne aduceam aminte de Sion.
- În sălciile din ținutul acela ne atârnam harfele.
- Căci acolo, biruatorii noștri **ne cereau cântări**, și asupritorii noștri **ne cereau bucurie**, zicînd: „Cîntați-ne câteva din cântările Sionului!”
- **Cum să cîntăm noi cîntările Domnului pe un pămînt străin?**

Pe dealul Golgotei au fost bătute piroane în mâinile Lui și sângele a curs șuvoaie.

A fost răstignit ca un răufăcător, Făcătorul păcii !

A fost chinuit pentru păcatele unei omeniri întregi, El care n-a cunoscut păcatul și în gura Lui nu s-a găsit vicleșug, Isus Hristos fiul lui Dumnezeu.

Satana a simțit că va pierde, dar ura îi da forța să ceară Cântare și Bucurie !

Hai bucură-te, Hai cântă ... unde este Dumnezeuul Tău să te salveze ?

Cred că s-ar putea scrie cărți despre șoaptele celui Rău pe dealul Golgotei.

Cântările Domnului pe un pământ străin ...

Ce pământ mai străin decât pământul Lumii acesteia unde Satana și-a făcut jocul, premergător celei mai mari înfrângeri pe care a suferit-o vreodată...

El, Domnul Isus Hristos a împlinit Scriptura și marea lucrare a lui Dumnezeu și a reușit să aducă în inimile celor care L-au primit bucuria mântuirii.

Domnul Isus Hristos, prin faptul că a suferit crucea și a disprețuit rușinea a cântat Tatălui cel mai frumos cântec, al jertfirii de sine, cel mai frumos cântec al Dragostei.

Mâinile fine care au adus doar binecuvântare au fost străpunse de piroanele reci arătând lumii infinitul dragostei lui Dumnezeu.

Mâini care au cântat slava Domnului pe vioara crucii...

Fruntea plină de spini a cântat un cântec despre Împaratul slavei.

Cântările Domnului pe un pământ străin.....

Este vremea super-tehnicii, vremea tuturor posibilităților se spune, dar credincioșii se găsesc întotdeauna pe pământ străin.

Pe acest pământ al lumii, Satana – vrăjmașul nostru ne cere cântări și bucurie !
Râde de credința noastră când trecem prin încercări !
Râde de credința noastră când ne este frică !
Râde de credința noastră când suntem îngrijorați!
Râde de credința noastră când plângem, când inima noastră este sfâșiată de despărțirea de cei dragi !
Râde când ispitele ne înconjoară ... și ne șoptește și azi cu glasul venind din dealul Golgotei:
Unde este Răscumpărătorul tău?
Unde este Domnul tău ?
Hai, nu te bucuri, nu cântă acum Domnului Tău?
Cântările Domnului pe un pământ străin
“În lume veți avea necazuri (ne avertizează Domnul Isus) dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”
Doar cu El, prin El și pentru El putem reuși.
Să cântăm Cântările Domnului pe un pământ străin !!!

Mariana Zamfiroiu

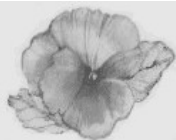

PASAREA DINTRE SPINI, OCROTIREA CEA MAI BUNA

Uneori constatăm că în câte un tufiș plin cu spini, cu mii de țepi, câte o pasăre și-a construit cuibușorul. De ce și-a construit mica creatură locuința tocmai acolo? Pentru că spinii îi oferă cea mai bună ocrotire și o scutesc de atacul uliului și al pisicii.

Tot astfel, construiți-vă și voi cuibușorul vostru între spinii lui Isus. Acolo este locul cel mai sigur pentru fiecare dintre noi. Nici Satana, nici păcatul, nici moartea nu vă pot amenința acolo.

Nu există un loc mai sigur pentru tine. În locul acesta Domnul îți dă pacea Sa.

COMUNICAREA IN FAMILIE

Familia este instrumentul special creat și folosit de Arhitectul familiei cu scopul de a ne forma caracterele noastre, ca soț și soție, după chipul și asemanarea Sa, folosind relațiile interfamiliale. Dumnezeu a creat bărbatul și femeia astfel încât prin comunicare, în cadrul relației de familie să intre într-o legătură atât de strânsă care se va numi “un singur trup” (Matei19:6). Totuși, Stăpânul nostru ceresc, în marea Sa înțelepciune, a decis să ne diferențiem din mai multe puncte de vedere. Astfel, un bărbat și o femeie devin un singur trup tocmai în ciuda diferențelor de comportament, emoționale, fizice. Două persoane complementare se unesc, devenind astfel un tot unitar.

Unirea pe care a intenționat-o Dumnezeu a fost una la nivel spiritual, emoțional și biologic. Aceasta este ceea ce Biblia numește ”un singur trup”. Soții vin din medii diferite, au obiceiuri diferite și, cu siguranță, au un limbaj diferit pentru comunicare. Intrând în relația de cuplu trebuie să ajungă la un numitor comun și să învețe să comunice eficient unul cu celălalt.

Există cinci limbaje prin care se poate comunica eficient. Nu toți oamenii apreciază același limbaj la partenerii lor. De aceea, va trebui să descoperim ce limbaj vorbesc soții noștri.

În viața de toate zilele, limbajul ne ajută să comunicăm. Un binecunoscut psiholog, Norman Wright spunea: ”Fără comunicare, nu există relație”. Fără comunicare, nu poate exista nici familia.

Atenție la viitorii parteneri care nu sunt deloc comunicativi. Acestora le va fi foarte greu să stabilească o relație de familie. Partenerul de viață va fi foarte frustrat alături de cineva necomunicativ. De obicei cei foarte interiorizați, necomunicativi au și ei așteptările lor dar nu le comunică. Partenerul de viață nu le poate împlini deoarece nu le cunoaște. Iar așteptările neîmplinite adună resentimente care vor izbucni mai devreme sau mai târziu, degenerând într-un comportament violent, abuziv sau în manipulare. Frustrările necomunicate duc la dereglarea echilibrului interior, la pierderea păcii sufletești și a relației cu Dumnezeu în final.

În perioada logodnei încercați să urmăriți felul în care comunică cu voi și cu alte persoane. E drept că bărbații nu vorbesc atât de mult ca femeile (12.000 de cuvinte în comparație cu 24.000) dar un bărbat care nu vorbește aproape deloc ridică semne de întrebare. Încercați să vedeți cum vorbește despre părinții lui, despre planurile de viitor, despre aspirațiile lui. La o conferință de tineret, scriitorul Petru Lascău spunea că anumiți oameni nu ar trebui să se căsătorească: necomunicativii, cei cu un caracter rău (oamenii răi din fire), și cei care nu vor să se schimbe. Atenție, căci aceștia nu pot fi parteneri buni într-o relație de familie. Căsătoria cu o astfel de

persoană duce la o relație plină de frustrări, neîmpliniri iar victimele - partenerul de viață și copiii - rămân cu grave traume psihice și emoționale, ca să nu mai vorbim de abuzul fizic.

Comunicarea înseamnă a te face înțeles de către o altă persoană, în cazul nostru de către partenerul de viață. De aceea, comunicarea implică folosirea în mod obligatoriu a limbajului înțeles de soțul tău. Scopul comunicării este crearea unei relații cu partenerul și cu cât comunicarea este mai profundă, cu atât relația de familie este mai profundă.

Dacă vrei să aveți relații de cuplu mai profunde va trebui să învățați să comunicați în limbajul înțeles de soții voștri. Învățarea limbajului celuilalt nu este o chestiune ușoară ci una care necesită timp, efort, sacrificiu, voință.

Ca să ne pregătim pentru o profesie, petrecem câțiva ani buni pe băncile școlii. Cum putem crede că vom ști să comunicăm eficient fără a ne pregăti, fără a învăța? Iosif Țon spunea într-o prelegere: "Una dintre cauzele destrămării multor căsnicii este lipsa de înțelepciune, pricepere și cunoaștere. În toate micile și marile ocupații ale vieții, oamenii intră după ce fac școala. Numai în căsătorie, cea mai de seamă ocupație a vieții, oamenii intră aproape analfabeți, crezând că aceasta se învață de la sine."

Ei bine, nu se învață de la sine. Este nevoie să înveți să fii o soție sau un soț bun. Acest lucru nu se învață peste noapte. Psihologii estimează o perioadă de aproximativ 2-3 ani pentru ca un cuplu să se acomodeze. Abia după această perioadă, se poate vorbi de comunicare eficientă și de cunoașterea partenerului. Așa că, cei care sunteți căsătoriți de mai puțin de 3 ani, voi sunteți încă pe băncile școlii. Aveți grijă să treceți cu brio toate examenele!

Spuneam că învățarea limbajului partenerului de viață nu se face fără un preț. Dar atunci când tu, ca soție/soț înțelegi valoarea comunicării și scopul ei, merită să plătești orice preț, oricât de mare ar părea. Doar îl plătești pentru partenerul tău pe care-l iubești iar aceasta îți schimbă perspectiva! Nu este suficient că locuiți în aceeași casă, că mergeți la aceeași biserică, că aveți prieteni comuni. Ca soț și soție trebuie să știți să vorbiți limbajul celuilalt pentru a fi una, așa cum ne vrea Dumnezeu.

Comunicarea cu soțul tău va fi mai eficientă atunci când și comunicarea ta cu Dumnezeu este eficientă. Când fiecare din parteneri comunică bine cu Dumnezeu, ei vor comunica bine și între ei. Comunică cu Domnul despre cum să comunici cu soțul tău! Rezultatele vor fi uimitoare! O căsnicie binecuvântată! Nu asta îți dorești?

Tatăl Ceresc este făuritorul familiei și tot El a impus principiul comunicării între soți. "Și cei doi vor fi un singur trup" aceasta înseamnă unirea la nivel spiritual, emoțional și fizic. Atunci când vrei să-ți înțelegi partenerul de viață tu o poți face numai prin intermediul lui Dumnezeu. El e cel mai bun psiholog și îl cunoaște pe cel de alături de tine mai bine decât oricine altcineva. De aceea, va trebui să stai de vorbă cu Dumnezeu despre partenerul tău, să-L consulți pe Creator în legătură cu felul în care trebuie să te porți. Domnul nostru chiar este preocupat de toate detaliile căsniciei tale! O soție s-a rugat ca Dumnezeu să o ajute să fie mai atentă cu aspectul ei exterior.

Se neglija din cauza oboselii și a copiilor ce o solicitau. Într-o zi, Domnul i-a reamintit prin Scriptură, că femeia măritată trebuie să placă bărbatului ei. De aceea este nevoie să studiem Biblia pentru a învăța să comunicăm căci acolo găsim principii sfinte despre cum să ne raportăm la aproapele nostru (și cine este mai aproape ca propriul tău soț). În Scriptură găsim direcții despre responsabilitatea noastră ca soți și soții, găsim indicații despre comunicare cu Dumnezeu și semenii noștri.

Cartea Proverbelor este foarte sugestivă în acest sens. Găsim aici o comoară de înțelepciune de neegalat care ne stă la îndemână pentru a ne sfătui, pentru a ne consilia cum să ne înțelegem soții. (Prov.3:27,29,30; Prov.14:1; Prov.15:1; Prov.12:4)

Prov.27:7(versiunea New King James) ne spune: ”După cum fierul ascute fierul, tot așa și omul ajută la dezvoltarea caracterului altui om”.

Comunicarea este esențială în cadrul unei familii. Putem comunica verbal, prin cuvinte de apreciere, de încurajare sau non-verbal prin servicii, timp de calitate petrecut împreună, daruri și atingere fizică.

A avea o căsnicie împlinită nu este ceva imposibil. Dumnezeu ne promite tot sprijinul de care avem nevoie pentru a transforma casele noastre în colțuri de rai. Totul este să vrem aceasta și să-L avem pe Ziditorul familiei de partea noastră.

Mihaela Gheorghe-coordonator ”Mesagera pentru Hristos”

Învățătoarea tocmai făcuse la clasa a 2-a primară o lecție despre magneți. La urmă, ca să vadă cât au înțeles, le-a pus o întrebare:

- Ghiciți: Numele meu începe cu “M”, și eu strâng toate lucrurile din jur. Cine sunt eu?

Un băiat răspunse imediat:

- Ești mama!

-

.....

Într-o seară mama invitase câțiva oaspeți la cină. La masă, ea se întoarse spre fiica ei de 5 anișori și o întrebă:

- N-ai vrea să spui tu rugăciunea?

- Păi... nu prea știu ce să zic! răspunse ea.

- Spune ce o auzi de obicei pe mami spunând, zise mămica.

Fetița își împreună mâinile, plecă capul și zise:

- Doamne Dumnezeule, ce-o fi fost în mintea mea când am invitat atâția oameni la cină?!

REFLECTII SI CONCLUZII

“Și El mi-a zis: Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită”.
2 Corinteni 12:9

REFLECTII: Nu prea des îi mulțumim lui Dumnezeu pentru încercări, dureri și dificultăți prin care trecem.

Deși suntem gata să-I mulțumim pentru bunătatea Sa, uneori nu ne dăm seama că tocmai împrejurările potrivnice sunt de fapt binecuvântări deghizate.

Predicatorul scoțian G. Matheson a avut și el această problemă. Și-a dat seama că nu este la fel de gata să-L slăvească pe Dumnezeu pentru lucrurile care mergeau rău ca și pentru cele care mergeau bine. Totuși, după ce a început să-și piardă vederea, și-a schimbat modul de gândire, după un zbucium de câteva luni, până când a ajuns la punctul în care a putut să se roage: *“Dumnezeul meu, nu Ți-am mulțumit niciodată pentru țepușul meu. Ți-am mulțumit de mii de ori pentru trandafirii mei, dar niciodată pentru țepii lor”.*

CONCLUZII: - Învăță-mă să apreciez valoarea țepușului meu.

- Când socotim binecuvântările, să includem și slăbiciunile, greutatea, poverile și încercările prin care trecem.
- Dacă facem astfel, vom descoperi că Dumnezeu a folosit dificultățile noastre mai mult decât “lucrurile bune” pentru a ne ajuta să creștem spiritual.
- În aceste situații dificile descoperim suficiența harului Său.
- În încercări ne întoarcem spre Dumnezeu.
- În timp ce depindem numai de El, descoperim că puterea lui în slăbiciuni este desăvârșită.

Îți mulțumesc de-al încercărilor tumult,
C-am învățat din ele să Te iubesc mai mult.
Și când în focul luptei credeam că nu pot sta,
Am învățat că zilnic depind de mila Ta.

(Sorrell)

**CEI CE POT SĂ-I MULȚUMEASCĂ LUI DUMNEZEU ÎN ÎNCERCĂRI,
TRANSFORMĂ POVERILE ÎN BINECUVÂNTARE!**

Letiția Drăgan

Rugăciunea o conversație locală

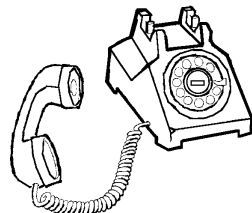

O conversație purtată între fostul prim ministru Manachem Begin al Israelului și președintele american Jimmy Carter, a rămas celebră. În timpul unei vizite a lui Begin în America, acesta a fost invitat în biroul oval, unde a văzut trei telefoane. Unul era de platină, un altul era roșu, iar celălalt era din aur.

Privind la aceste telefoane primul ministru l-a întrebat pe Carter: “Spune-mi care este semnificația acestor telefoane?”

Carter i-a răspuns: “Folosind telefonul de platină, păstrez legătura cu parlamentul. Cu telefonul roșu, păstrez legătura cu Rusia. Iar cu telefonul din aur am legătura directă cu Dumnezeu”.

Surprins de acest răspuns, primul ministru a întrebat: “Cât te costa să suni pe Dumnezeu?” “Zece mii de dolari” a răspuns președintele Carter; dar conversația își merită fiecare cent !

Mai târziu când președintele Carter a vizitat Israelul a văzut pe masa premierului din Israel tot trei telefoane și a pus aceleași întrebări: “De ce ai și tu trei telefoane pe birou?”

Primul ministru i-a răspuns: “Unul este linie directă cu Egiptul, celălalt asigură legătura cu parlamentul, iar cel de-al treilea asigură legătura directă cu Dumnezeu.”. “Cât te costa să-L suni pe Dumnezeu de aici din Israel” a întrebat președintele Carter ?

“Zece cenți, a răspuns Begin. Este o convorbire locală!”

Dumnezeu care a creat milioane de galaxii, S-a coborât prin Fiul Său să umble pe drumurile prăfuite din Galileea pentru ca legătura cu El să fie o convorbire locală! Și pentru noi El este prezent și accesibil. Atunci când strigăm după ajutorul Său , linia nu este ocupată niciodată! Ne-a promis că va fi cu noi în toate zilele, purtându-ne de grijă de toate nevoile și durerile noastre. Tot ce avem nevoie, găsim la El. Iar atunci când Îi cerem, rugăciunea este o convorbire locală!

Slujitori pe ogorul Evangheliei

În urmă cu 110 ani,

În familia Gavrilă și Raveca POP, din Com. Ciceu-Giurgești, Jud. Bistrița-Năsăud, la 6 iunie 1898, a venit pe lume cel de-al 10 lea copil: **George POP**.

George cunoscut sub prenumele de Gheorghe în 1920 s-a căsătorit cu Maria PETRINA cu care au avut 11 copii.

A doua zi de Paște 1922 Fr. Gavrilă DUNCA cu un grup de doi frați și trei surori s-au dus pentru prima dată în Giurgești să predice Evanghelia într-o familie. Acolo au venit mai mulți săteni, printre care Paraschiva, Ion și **George POP**, cei trei frați au primit cu bucurie vestea bună a mântuirii, mai târziu s-au pocăit și alți frați de-ai lor.

Și în acele vremuri, vestirea Cuvântului lui Dumnezeu nu era privită cu bucurie de preoți ortodocși și mai rău era faptul că ambii părinți se trăgeau din familii cu preoți. Locul unde se făceau întrunirile era supravegheat și urmărit de jandarmi și oameni în stare de ebrietate, care făceau scandal, aruncau cu pietre în curți și geamuri, aplicau amenzi și dădeau în judecată pe cei prezenți la întrunirile creștine.

Gheorghe POP a început să studieze Noul Testament și cu multă îndrăzneală chiar înainte de a fi botezat, căuta să atragă la credință pe mulți. În 1924 a primit botezul și a adus la binecuvântare pe cea de a treia fiică (Maria Jurjeu), iar în 1927 a fost ordonat ca predicator în Com. Ciceu-Giurgești și apoi la alte 17 comune învecinate.

Prin comportarea sa ca on cinstit și muncitor, "pocăitul" a fost ales secretar comunal în mandatul 1925 - 1928 în Com. Ciceu-Giurgești.

Înzestrat cu o memorie bună, curaj și o statură fizică plăcută, a fost un bun evanghelist și un destoinic păstor, predicând cu multă putere și har. Făcea vizite acasă la multe familii.

A venit în București la început singur în primăvara lui 1930 și apoi a adus întreaga sa familie în anul 1933. A păstorit în ordine cronologică următoarele biserici: Ferentari, Apele Minerale nr.42, Ferentari, Aurel Botea, Mihai Bravu nr. 384. În aceste biserici pe lângă alții a botezat: un soldat rus, un ucigaș, un grec, basarabeni și mai mulți evrei. Din familia sa, a botezat opt copii, dintre care în biserica "GOLGOTA" au rămas patru copii și mulți nepoți. Alt copil este membru în biserica din Iuliu Valaori. A fost vicepreședinte și ulterior președinte al Comunității din București.

A participat la mai multe congrese baptiste încă din 1927. A fost numit misionar pentru Județul Arad, a făcut multe misiuni în toată țara. A oficiat botezuri în biserici sau în ape curgătoare (Someș, Vidra, Argeș, Dunăre la Turnu Severin). A predicat și într-o Sinagogă.

În timpul persecuției declanșată de Decretul-Lege 927/1942, când bisericile erau sigilate, ținea slujbe în casa sa și un botez la Spitalul Caritas din Str. TRAIAN. La un program din locuința sa a fost arestat împreună cu trei fiice ale sale, fr. Richard Wumbrand și duși în temniță la Prefectura Capitalei. Tot atunci a respins propunerea de a fi preot luteran cum au făcut alții.

După 1942 în calitate de președinte al Comunității nr.4, a înființat mai multe biserici filiale în București, din care unele au devenit biserici autorizate. Pentru intervenția sa de a autoriza biserica din Str.Chilioarei, a fost concediat de la Ministerul Silviculturii.

În regimul totalitar, mai mulți ani la rând era arestat sau reținut câte 3 zile în jurul datelor de 1 mai, 23 august și 7 noiembrie. A refuzat și propunerea venită de la securitate de a deveni Conferențiar cultural în Sectorului de NEGRU(azi sect.3)

De fapt și propunerea Fr.Dr. Peter TRUTZA din 1946, de a merge ca predicator în America, după o consultare cu mine nu a fost privită ca necesară.

S-a opus cu tărie și în acest sens a mobilizat întreaga biserică din Mihai Bravu nr. 384 la reglementarea impusă de regimul totalitar și acceptată de conducerea Cultului Baptist, motiv pentru care cu Adresa nr. 27780/10.11.1954 i s-a retras recunoașterea de funcționare din toate funcțiile administrative și cultice, după o activitate de 30 ani .

Cântarea preferată: *Mie atât mi-a mai rămas să mă încred în Dumnezeu.*

A fost chemat la Domnul după al treilea infarct în București, la vârsta de 71 ani în ziua de 19 octombrie 1969.

“ Să te binecuvânteze Domnul din Sion, și să vezi fericirea Ierusalimului în toate zilele vieții tale, și să vezi pe copiii copiilor tăi ” (Ps. 128:4-6)

Ilie Pop

"Cred în Dumnezeu așa cum cred în răsăritul soarelui. Nu pentru că Îl văd, ci pentru că văd tot ce atinge." (C.S. Lewis)

"Nu există oameni atât de buni ca să se mântuiască singuri - dar nici atât de răi să nu poată fi mântuiți de Dumnezeu."

“Dumnezeu nu este mai mare decât-L lauzi tu, dar tu devii mai mare decât te pui la dispoziție Lui.”

A G A P E

“ Ferice de cei ce-și pun tăria în Tine, în a căror inimă locuiește încrederea.”

Psalmul 84:5

Despre istoricul grupului “ AGAPE” s-a mai amintit în această revistă. Acum dorim să mulțumim tuturor celor care susțin această lucrare deosebită și să motivăm și alte doritoare să ni se alăture.

Este o binecuvântare să încurajăm să le ajutăm și să le încredințăm pe viitoarele mame în brațul Domnului și să ne bucurăm împreună cu ele pentru darul minunat pe care-l primesc de la Dumnezeu.

“ Omul de bine lasă moștenitori pe copiii copiilor săi ” (Proverbe 13:22)

Cu bucurie alături
de **Rodica Dumitrașcu**

Cu emoții binecuvântate
alături de mămica **Simona
Roșescu** și bunica Gabi

TREI ANI...

Trecerea timpului ne uimește. Uneori ni se pare că trece prea repede. Alteori, când suferim sau trecem printr-o încercare, ni se pare că timpul trece prea greu sau chiar stă pe loc.

Noi suntem din prima categorie, dintre cei pentru care timpul a trecut repede, trebuind să ne grabim în fiecare lună cu apariția unui nou număr al revistei pentru surori. Dacă am ajuns la numărul 36, înseamnă că au trecut 3 ani și revista noastră s-a maturizat.

Vrem să mulțumim surorilor care s-au implicat în scrierea articolelor, mărturiilor personale, sfaturilor; mulțumim pentru susținerea spirituală și pentru susținerea financiară.

Știm ce avem de făcut în continuare: să ne cunoaștem mai bine, să ne rugăm unii pentru alții, să ne încurajăm și să rămânem numai în Cuvântul Lui Dumnezeu.

Un verset la care aș dori să rămânem acum este în Psalmul 119:133 „*Întărește-mi pașii în Cuvântul Tău, și nu lăsa nici o nelegiuire să stăpânească peste mine!*”. Aceasta înseamnă că el dorește să înainteze cu pași mai hotărâți pe Calea Domnului. Pentru aceasta, fiecare are partea sa: Dumnezeu dă îndemnuri, noi trebuie să le împlinim; Dumnezeu poruncește, iar noi trebuie să practicăm. Dumnezeu nu va întări pașii noștri dacă nu avem de gând să facem ce spune El. Noi știm că o viață ascultătoare este întotdeauna o viață biruitoare.

Psalmistul mai spune: „*Și nu lăsa nici o nelegiuire să stăpânească peste mine!*” O persoană a cărei pași sunt întăriți de Domnul va fi condusă la victorie. Este nevoie de o viață de supunere față de Dumnezeu și ascultare, iar după aceea umează biruința. Acest verset este o rugăciune la care Dumnezeu va răspunde întotdeauna.

Trandafir Popovici

Rubens, vestitul pictor, spunea: “*Cu o singură trăsătură de vopsea, pot să fac o față tristă să zâmbească!*”

Fiecare avem în mână penelul de pictor. **Să avem har în tot ce facem.**

Poftă bună !

Prajitura cu caise

Este sezonul caiselor, aceste fructe delicioase și pline de vitamine, care sunt ingrediente pline de savoare pentru multe preparate precum prăjituri, compoturi, siropuri, salate...

INGREDIENTE: 500 g branză de vaci; 300 g caise; 4 ouă; 125 g zahăr; 1 pliculeț zahar vanilat; 1 plic praf de budincă de vanilie; 1 lingură făină; 1 lămâie; 1 lingură zahăr pudră; sare.

MOD DE PREPARARE

→ Se spală caisele, se pun câteva minute în apă clocotită, se scoate coaja, se taie în jumătate și se scot sâmburii;

→ Se amestecă ouăle cu zahărul, zahărul vanilat, un praf de sare și se freacă până se dizolvă zahărul și compoziția devine cremoasă;

→ Se adaugă brânză, coajă rasă de lămâie, 3 linguri zeamă de lămâie, praful de budincă și se omogenizează compoziția;

→ Se întinde jumătate din compoziție într-o tavă unsă cu unt și tapetată cu griș;

→ Se presară făină peste jumătățile de caise și se pun în tava cu tăietura în jos;

→ Se pune pe deasupra compoziția rămasă și se dă la cuptor 1 oră la foc mic;

→ După ce s-a copt se scoate, se răcește, se taie bucăți și se pudrează cu zahăr.

Despre caise : Dintre toate fructele, caisa conține cea mai mare cantitate de vitamina A. Doua caise mici furnizează 3 - 4 mg de provitamina A, adică ceva mai mult de jumătate din necesarul zilnic al unui adult și este o sursă remarcabilă de magneziu, fosfor, fier și calciu.

Grație conținutului ridicat de fibre, caisa este utilă funcției intestinale: pectinele au virtuți de reglare a tranzitului, fiind bine tolerate și de către intestinele sensibile, iar sorbitolul îi conferă proprietăți laxative.

La ce ajută? Intervine în procesul de creștere, ajută la regenerarea celulelor și la vindecarea unor afecțiuni dermatologice (în special a acneei); protejează pielea de efectele negative ale razelor solare; îmbunătățește vederea (mai ales pe cea nocturnă); întărește sistemul imunitar; combate anemia, insomnia, nervozitatea și stimulează memoria.

Salutăm surorile născute în luna **Iunie** cu:

Psalmul 91:1-2

Cel ce stă supt ocrotirea Celui Prea Înalt,
Și se odihnește la umbra Celui Atotputernic,
Zice despre Domnul: „El este locul meu de
scăpare și cetățuia mea, Dumnezeuul meu în
care mă încred!”

La mulți ani!

El este alături de tine!

„Apoi în pustie, ai văzut că Domnul Dumnezeuul tău te-a purtat cum poartă un om pe fiul său, pe tot drumul pe care l-ați făcut.”
(Deuteronom 1:31)

O echipă de muncitori avea în grijă defrișarea unei păduri, pentru a pregăti construirea unui drum. La un moment dat, ei au descoperit un copac printre crengile căruia era un cuib ce adăpostea niște puișori care nu învățaseră încă să zboare. Șeful echipei a marcat pomul, dar nu l-a taiat, lăsându-l pentru mai târziu. După câteva săptămâni, șeful de echipă a venit din nou la copac, s-a urcat într-o macara și a inspectat cuibul. Puișorii nu mai erau. Probabil că învățaseră deja să zboare. Atunci, el a ordonat tăierea lui. În timp ce pomul a atins solul, cuibul s-a desprins dintre crengi, iar materialele folosite de păsări pentru a-l construi s-au împrăștiat. Toți au fost surprinși când au văzut că o bucată de pânză folosită pentru construirea acestui cuib avea imprimată pe ea textul: „**Dumnezeu poartă de grijă!**”

„Să nu te temi niciodată de umbre. Ele nu înseamnă altceva decât că prin apropiere strălucește o lumină.” (Ruth E. Renkel)

Adresa de contact: mariasimarta@yahoo.com